

† Рафаилъ Поповъ

МИДАТА БИСЕРОНОСКА

Край южнитѣ брѣгове на Азия се намира голѣмиятъ о-въ Цейлонъ. Ние ще присѣдствуваме на следната сцена. Край брѣга на острова има лодка, въ която стоятъ голи момченца. По тѣхнатѣ испити и предивременно набръчкани лица ясно личи, че тѣ сж деца на бедни родители. Въ лодката седи възрастенъ мжжъ съ камшикъ въ ржка. Нѣкои отъ децата ронятъ сълзи.

Любопитствуваате да знаете: какво става съ тѣзи деца, защо сж въ лодката и защо проливатъ сълзи? Ще разберемъ това. Повърхността на водата почва да се пѣни и едно момченце изплува изъ нея. Горкото, то не смѣе да се приближи до лодката, защото знае, че не за пръвъ пжтъ ще испита остритѣ болки отъ камшика. Не починало още, то отново се изгубва въ водата.

Предъ насъ се разиграва сцена между „учителъ“ и негови „ученици“. Но какъвъ е този учителъ, на какво учи своитѣ ученици и защо ги бие? Тия деца сж на бедни родители, които още отъ малки трѣбва да научатъ единъ занаятъ, който поне за известно време ще имъ осигури препитанието, когато порастнатъ.

Учителъ обучава повѣренитѣ му ученици, едва ли не така, както ловджиитѣ обучаватъ кучето си, въ който случай боятъ играе първа роля. Ние ще видимъ, че въ дѣното на лодката лежатъ нѣколко бѣли, не особено едри камъни, които лесно могатъ да се обхванатъ съ ржка. Учителътъ взема нѣколко отъ тѣхъ и ги хвърля въ морето. Не изсѣхнали още сълзитѣ на бититѣ деца, по-